ECLI:LV:RPPT:2017:1020.C28327016.2.S
Lieta Nr.C28327016
Lietvedības Nr.C-1591-17/12

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2017.gada 20.oktobrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa, tiesnese I.Augustāne, ar sekretāri L.Beļsku, piedaloties prasītāja pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam I.Brodiņam, izskatīja atklātā tiesas sēdē 2017.gada 9.oktobrī civillietu SIA "MGM Transport Group" prasībā pret SIA "Bona Transport Group" par parāda piedziņu, un

n o s k a i d r o j a

Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "MGM Transport" (turpmāk – SIA "MGM Transport", prasītāja) 2016.gada 31.augustā iesniegusi tiesā maza apmēra prasību par naudas piedziņu pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Bona Transport Group" (turpmāk – SIA"Bona Transport Group", atbildētāja).

Prasībā norādīts, ka saskaņā ar noslēgtajiem transporta ekspedīcijas līgumiem SIA "MGM Transport" kā pārvadātājs ar uzņēmumam piederošajiem autotransporta līdzekļiem sniedza SIA "Bona Transport Group" kā pasūtītājam transporta pakalpojumus saskaņā ar transporta pasūtījumiem norādītajos maršrutos un piegādāja kravas saņēmējiem, ko apliecina starptautiskās preču – transporta pavadzīmes (CMR).

SIA "MGM Transport" transporta pasūtījumos noteiktajos termiņos nosūtīja SIA "Bona Transport Group" pa pastu rēķinus Nr.EP1476, TP19950, TP19964, TP19989 par transporta pakalpojumu kopējo summu EUR 726.00 apmērā. Atbildētāja joprojām nav samaksājusi EUR 580.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai kravu pārvadājuma maksas parādu EUR 580, likumiskos procentus EUR 10.54 un tiesas izdevumus EUR 93.28, pavisam kopā EUR 683.82, veicot pārskaitījumu uz SIA "MGM Transport" norēķinu kontu.

Prasība pamatota ar Latvijas nacionālās kravas ekspeditoru un loģistikas asociācijas "LAFF" Ģenerālo noteikumu 10 §, Autopārvadājuma likuma 24.pantu, Civillikuma 1425., 1587., 1590., 1652., 1756., 1757., 1759., 1765., 1828., 1832., 2223., 2230., pantu.

Tiesā 2016.gada 24.oktobrī saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros atbildētājs prasību neatzīst.

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētāja nenoliedz prasībā norādīto pakalpojumu saņemšanu, kā arī piekrīt, ka prasībā norādītie četri rēķini nav apmaksāti pilnā apmērā – neapmaksātā summa ir EUR 580, tieši tāda, kā norādīts prasības pieteikumā. Taču prasītājam nav tiesību pieprasīt no atbildētāja šīs summas samaksu, jo prasītāja ar savu vainojamu rīcību bija nodarījusi zaudējumus, kuru kopējais apmērs ir EUR 580, līdz ar to, atbildētāja bija izrakstījusi prasītājai rēķinu par nodarīto zaudējumu summu un, piemērojot ieskaitu, veica prasītājam tikai tos maksājumus, kas pārsniedza šo summu. Iebildumus pret prasību apstiprina starp prasītāju un atbildētāju noslēgtais līgums; sarakste starp prasītāju un atbildētāju; līgums starp atbildētāju un citu pārvadātāju; cita pārvadātāja izrakstītais rēķins un maksājuma uzdevums par šī rēķina apmaksu; atbildētāja pretenzija prasītājam un atbildētāja izrakstītais rēķins prasītājai; prasītājas atbilde uz atbildētājas pretenziju.

Atbildētāja norādīja, ka prasītāja atzinusi savu vainu preces nepiegādāšanā, taču nepiekrita atbildētājas aprēķinātajai kompensācijai, uzskatot to par pārāk augstu, piedāvājot atbildētājai nepieņemamu summu EUR 200 apmērā, kas nevarēja kalpot par reālu zaudējumu kompensāciju. Ievērojot, ka uz 2016.gada 17.maiju atbildētāja nebija vēl samaksājusi četrus prasītājas rēķinus, jo vēl nebija notecējis šo rēķinu apmaksas termiņš, atbildētāja pielietoja ieskaitu un samaksāja prasītājai starpību starp šo rēķinu kopējo summu 726.00 euro (plus PVN 21%) un nodarīto zaudējumu summu 580.00 euro (plus PVN 21%); 726.00 euro (plus PVN 21%) – 580.00 euro (plus PVN 21%) = 146.00euro (plus PVN 21%). Šo summu atbildētājs pārskaitīja prasītājai. Prasītāja ir nokavējusi saistību izpildes termiņu, tādējādi prasītājai radies pienākums atlīdzināt atbildētājam visus zaudējumus.

Papildus atbildētāja norādījusi, ka strīda risināšanā piemērojama CMR konvencija. Turklāt līgumā par kravas piegādi ir norādīts, ka par neierašanos kravas iekraušanas/izkraušanas vietā norādītajā laikā/datumā prasītājam jāmaksā soda nauda 200 euro apmērā par katru nokavējuma dienu, kā arī jāapmaksā zaudējumi, kas radušies atbildētājam. Ievērojot, ka prasītājs varēja piegādāt kravu ne agrāk kā ceturtdien vai piektdien, tātad, nokavējot vismaz 3 -4 dienas, prasītājs tādējādi rēķinājās ar soda naudas 600 – 800 euro apmērā samaksu papildus zaudējumu kompensācijai. Prasītājam pašam ir jāatlīdzina zaudējumi pilnā apmērā 580 euro plus PVN. Ievērojot, ka uz zaudējumu rašanās un pieprasīšanas brīdi atbildētāja bija parādā prasītājai naudas summu 726 euro ar PVN, prasītājas prasījums par rēķinu samaksu daļēji – par summu 580 ar PVN tika dzēsts ar atbildētāja pretprasījumu par tādu pašu summu ar ieskaitu, pamatojoties uz Civillikuma 1846. un 1847.pantu.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis uzturēja prasību uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem. Prasītājas pārstāvis norādīja, ka faktiski atbildētāja paskaidrojumos ir atzinusi prasītājas celto prasību, pretprasību saistībā ar saviem iebildumiem nav cēlusi, ieskaitu piemēro nelikumīgi, turklāt atsaucoties uz vairākiem pārvadājumiem.

Par tiesas sēdi atbildētājai paziņots Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā, nosūtot pavēsti uz atbildētājas juridisko adresi. Pasta sūtījumi atgriezti atpakaļ tiesā.

Atbilstoši Komerclikuma 12.panta ceturtajai daļai, ja komersantam tiek nosūtītas ziņas, dokumenti vai cita korespondence uz komercreģistrā ierakstīto tā juridisko adresi, uzskatāms, ka komersants šos dokumentus, ziņas vai citu korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, kā arī Civilprocesa likuma 56.panta sesto daļu, uzskatāms, ka par tiesas sēdi atbildētājai paziņots normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Tiesa nekonstatēja Civilprocesa likuma 209.pantā vai 210.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, līdz ar ko tiesa atzina par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētājas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

Noklausījusies tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka prasība ir apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Civillikuma 1590.pants paredz katrai pusei pret otru prasības tiesību par līguma izpildīšanu.

Civillikuma 2223.pants noteic, ka tiklīdz pasūtījums izpildīts un atzīts par labu, pasūtītājam jāsamaksā uzņēmējam norunātā maksa. Kur zināmiem darbiem pastāv normētas cenas, tur maksa noteicama pēc tām.

Civillikuma 2230.pants noteic, ka ar pārvadājuma līgumu pārvadātājs uzņemas nosūtītāja nodotās lietas pārvest par norunātu maksu no vienas vietas uz otru norādītu vietu un tās tur nodot adresātam.

Lietā nav strīda, ka saskaņā ar noslēgtajiem transporta ekspedīcijas līgumiem SIA "MGM Transport" kā pārvadātājs ar uzņēmumam piederošajiem autotransporta līdzekļiem sniedza SIA "Bona Transport Group" kā pasūtītājam transporta pakalpojumus saskaņā ar transporta pasūtījumiem norādītajos maršrutos un piegādāja kravas saņēmējiem, ko apliecina starptautiskās preču – transporta pavadzīmes (CMR).

SIA "MGM Transport" nosūtīja SIA "Bona Transport Group" pa pastu rēķinus Nr.EP1476 (lietas 10.lpp.), TP19950 (lietas 19.lpp.), TP19964 (lietas 16.lpp.), TP19989 (lietas 13.lpp.) par transporta pakalpojumu kopējo summu EUR 726.00 apmērā. Atbildētāja joprojām nav samaksājusi EUR 580.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai kravu pārvadājuma maksas parādu EUR 580, likumiskos procentus EUR 10.54 un tiesas izdevumus EUR 93.28, pavisam kopā EUR 683.82, veicot pārskaitījumu uz SIA "MGM Transport" norēķinu kontu.

Apstāklis, ka atbildētāja nav apmaksājusi pavadzīmes, nav apstrīdēts. Neatzīstot prasību, atbildētāja norāda uz ieskaita piemērošanu sakarā ar pašas prasītājas radītajiem zaudējumiem.

Ievērojot atbildētājas paskaidrojumā norādīto, kā arī izvērtējusi prasības pieteikumam pievienoto parāda summas aprēķinu, un lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas prasību par parāda piedziņu no atbildētājas.

Atbilstoši Civillikum 1846.pantam, ar ieskaitu jāsaprot prasījuma dzēšana ar pretprasījumu.

Civillikuma 1853.pants noteic, ka parādniekam ir tiesības prasīt ieskaitu katrā laikā, ja tikai viņš pierāda, ka viņa pretprasījuma izpildīšanai vai samaksai nestāv ceļā nekādi šķēršļi.

Pretprasījumam ir jābūt bez šķēršļiem, kas neļauj to likt priekšā ieskaitam. Šķēršļi var būt dažādi: pretprasījuma izpildei vēl nav iestājies termiņš; nav izpildījies nosacījums, no kura izriet tiesība prasīt izpildījumu; pastāv strīds par šī prasījuma pastāvēšanu un apmēru u.c. Šķēršļu neesamības pierādīšanas pienākums nozīmē to, ka gadījumā, ja pretējā puse izvirza kādus iebildumus par prasījuma derīgumu ieskaitam, parādniekam jādod pierādījumi, kas šādus iebildumus atspēko *(sk.Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.- R.: Mans īpašums, 2000,336.lpp.)*.

No prasības pieteikuma redzams, ka prasītāja uzskata par nepamatotu atbildētājas paskaidrojumos izteikto viedokli par tās pienākumu atlīdzināt zaudējumus atbildētājas norādītajā apmērā.

Nedz prasība, nedz pretprasība par zaudējumu piedziņu no prasītājas tiesā nav celta. No minētā tiesa konstatē, ka starp atbildētāju un prasītāju pastāv strīds par zaudējumu nodarīšanu un atlīdzināšanu. Secīgi – pastāv strīds par zaudējumu nodarīšanu, kas saskaņā ar Civillikuma 1853.pantu ir šķērslis ieskaita veikšanai.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka strīda starp pusēm par zaudējumu esamību, kuras pamats un priekšmets ir atšķirīgi no izskatāmās prasības priekšmeta un pamata, nav šķērslis konkrētās lietas izskatīšanai. Ievērojot minēto, tiesa atbildētājas rakstveidā izteiktos iebildumus par prasības apmierināšanu vērtē kā nepamatotus un noraidāmus.

Tiesa atzīst, ka lietā esošie pierādījumi apstiprina pasūtījuma izpildi, līdz ar to prasītāja ir tiesības saņemt līgumā noteikto maksu par izpildījumu pilnā apmērā. Savukārt atbildētājas norādītie iebildumi par zaudējumiem, kas atbildētājas ieskatā ir par pamatu, lai pilnībā neapmaksātu vairākus veiktus pārvadājumus, un ieskaita piemērošanai atbilstoši atbildētājas pēc saviem ieskatiem norādītajai summai, ir noraidāmi kā nepamatoti.

Līdz ar to, prasība par parāda summas piedziņu apmierināma pilnībā un no atbildētājas piedzenams galvenais parāds 580,00 *euro* apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 10,54 *euro* apmērā par laika periodu no 2016.gada 2.jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 3,47 *euro*, no 2016.gada 2.jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 3,47 *euro*, no 2016.gada 4. jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 0,66 *euro*, no 2016.gada 15. jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 2,94 *euro*.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja 2016.gada 4. jūlijā nosūtījusi prasītājai brīdinājumus (lietas 23.-26.lapa), kuros pieprasa 5 (piecu) darba dienu laikā no pretenzijas saņemšanas dienas samaksāt prasītājai pārvadājuma maksu un likumiskos procentus, pretējā gadījumā prasītāja vērsīsies tiesā.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Savukārt Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu (nokavējuma procentus), kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs.

Civillikuma 1765.panta pirmā daļa nosaka, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tiesa secina, ka atbildētāja pieļāvusi parādnieka nokavējumu un prasītājai ir radušās tiesības veikt likumisko procentu aprēķinu no nesamaksātās parāda summas.

Tiesa atzīst par apmierināmu prasītājas lūgumu par likumisko procentu piedziņu par laika periodu no 2016.gada 2.jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 3,47 *euro*, no 2016.gada 2.jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 3,47 *euro*, no 2016.gada 4. jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 0,66 *euro*, no 2016.gada 15. jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 2,94 *euro*, kopā 10, 54 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants noteica, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās parāda pamatsummas - 580,00 *euro*, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas prasītājas labā visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ceļot prasību prasītājs nomaksājis valsts nodevu 88,58 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 88,58 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētāja valsts labā piedzenami nenomaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,48 *euro* apmērā (lietas 2. lapa).

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, atbildētājai nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.panta pirmo daļu., 96., 97., 193., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA "Bona Transport Group", reģistrācijas numurs 40103214922, par labu SIA "MGM Transport", reģistrācijas numurs 44103029602, pamatparādu 580,00 *euro* apmērā, likumiskos procentus par laika periodu no 2016.gada 2.jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 3,47 *euro*, no 2016.gada 2.jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 3,47 *euro*, no 2016.gada 4. jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 0,66 *euro*, no 2016.gada 15. jūnija līdz 2016.gada 26. augustam – 2,94 *euro*, kopā 10, 54 *euro* apmērā, samaksāto valsts nodevu 88,58 *euro* apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* apmērā, pavisam kopā 683,82 *euro* (seši simti astoņdesmit trīs euro, 82 centi).

Piedzīt no SIA "Bona Transport Group", reģistrācijas numurs 40103214922, valsts labā nenomaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevums 3,48 *euro* apmērā.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami: Saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas Nr. LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, kods TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods- 21499 un atsauce uz Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 20.oktobra spriedumu civillietā Nr.C28327016.

Noteikt SIA "MGM Transport", reģistrācijas numurs 44103029602, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no SIA "Bona Transport Group", reģistrācijas numurs 40103214922, likumiskos procentus - 6% (seši procenti no simta) gadā, no neatmaksātās pamatparāda summas - 580,00 *euro.*

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu norādītajā termiņā iesniegt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 415.panta otrajai daļai, ja spriedums sastādīts pēc noteiktā datuma, sprieduma pārsūdzēšanas termiņu skaita no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas - 2017.gada 5.decembra.

Pilns tiesas spriedums sastādīts 2017.gada 5.decembrī.

Tiesnese I.Augustāne